

P E T Y C J A

W preambule USTAWY z dnia 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych uznaje się szczególne zasługi dla Polski tych jej obywateli, którzy w latach 1956– 1989 z narażeniem własnego życia, wolności, majątku lub praw pracowniczych angażowali się w działalność antykomunistyczną zmierzającą do odzyskania suwerenności i niepodległości Ojczyzny lub byli z tych powodów represjonowani.

Ustawa z 2015 roku, podpisana przez ówczesnego Prezydenta Bronisława Komorowskiego, nawet z późniejszymi poprawkami nie uwzględnia równego traktowania wobec innych grup kombatanckich zrzeszonych pod patronatem Urzędu ds. Kombatantów i osób Represjonowanych. Status i zasługi osób związanych z działalnością opozycyjną w latach 1956-89 są kwestionowane przez pozostałe organizacje niepodległościowe używające sformułowań, że w świetle polskiego i międzynarodowego prawa "kombatant" to żołnierz, który uczestniczył w wojennych konfliktach. Działacze opozycji nie są zatem kombatantami. Pomimo licznych ofiar, morderstw, zgonów – nie wyjaśnionych do dzisiaj. Kombatanci AK, NSZ, WiN (i in) usurpują sobie prawo do słowa „Kombatant”. Czas jednak robi swoje i szeregi ówczesnych Kombatantów są jednostkowe.

Zasadne jest więc zbudowanie jednego worka świadczeń dla wszystkich środowisk kombatanckich i opozycyjnych w Polsce. Potrzebna jest również zmiana Legitymacji Działaczy Opozycji Antykomunistycznej z dopiskiem „Kombatanci”. Chodzi również o zadośćuczynienie dla tej grupy. Kwoty o których mowa w Ustawie nie odzwierciedlają poniesionych krzywd i kosztów, które ponieśli ówcześni Działacze Opozycji Niepodległościowej.

Dlatego zasadne jest domagać się wprowadzenia poprawek do artykułów Ustawy o treści:

1. Działacze Opozycji inne osoby uprawnione mogą, na swój wniosek, przejść na emeryturę po osiągnięciu 55 lat przez kobietę i 60 lat przez mężczyznę, jeżeli mają okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury.
2. Prawo do świadczenia wyrównawczego przysługuje osobie uprawnionej pobierającej emeryturę lub rentę inwalidzką albo rentę z tytułu niezdolności do pracy albo rentę rodzinną, zwaną dalej „rentą”, w kwocie nie niższej niż 250% średniej emerytury miesięcznie, tj. 6 918,67 złotych brutto,
3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Szef Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych może przyznać pomoc pieniężną na innych warunkach.

Uzasadnienie

Zapisy w Ustawach są artykułami w dużej mierze martwymi, marginalnie wykorzystywanymi przez uprawnionych wg nadanych przez instytucje Polski - Prezydenta, Sejm czy Senat jako Ustawodawcy. Zasadne jest zadośćuczynienie i zrekompensowanie uprawnionym zasłużonym, adekwatne powiększenie świadczenia do takiej wysokości, które pozwoli na pokrycie wszelkich kosztów egzystencjonalnych w szybkim czasie podtrzymywania życia zdrowia, procedur medycznych, rehabilitacji zdrowotnej i opiekunów wspierających funkcjonowanie życiowe.

UWAGA! Z tego środowiska rocznie ubywa ponad tysiąc uprawnionych ustawowo ze wsparcia finansowego. Apelujemy, aby korzystając z informacji ZUS oraz Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych na bieżąco monitorujących ilość zgonów uprawnionych. Prosimy z powagą podejść do rozwiązania problemów w sposób jak Dekret Ustawowy Marszałka Józefa Piłsudskiego odnośnie Powstańców Styczniowych w momencie Odzyskania Niepodległości - okresie bardzo trudnym dla istnienia Rzeczypospolitej Polski.

Oczekujemy szybkiej naprawy Ustawy - tak jak proponujemy.